

CSELÉNYI BÉLA
rétegfilmem terve

*eseménytelenség
finom keresővel
ez az én közegem
ebből csinálj filmet
egy vékony rétegnek
ha kifizetődik
egy-egy naplómondat
jut egy-egy kockára
ha végigpörgetik
akár a lombfűrész
törékeny pengéje
akként rohannának
a zilált soraim
nem is kéne egyéb
csak a betűhalmaz
egy felnőtt olvasó
szemsebességével
rétegfilm rétegfilm
életem értelme
tán csak ezért éltem
ezt rendezzétek meg
legyen kasszasiker*

Budapest, 2017. III. 21.

CSELÉNYI BÉLA (1955, Kolozsvár) költő. 1987 óta Budapesten él, 2007–2017 között az MTI munkatársa, 2017-ben rövid ideig a Magyar Írószövetség Könyvtárában dolgozott. Verseken kívül foglalkozik fónikus és vizuális határműfajokkal, továbbá szenvedélyes naplóíró. Legutóbbi köte-
te: *Gyalogvers* (2012).

Távol Aradtól

Aradtól hihetetlenül távol
szemerklél, ki-kisüt a nap.
Aradtól hihetetlenül távol
a derűlátás dominóelve.
Aradtól hihetetlenül távol
színésznők és egyenruhák.
Aradtól hihetetlenül távol
márványlépcső és bársonyszőnyeg.
Aradtól hihetetlenül távol
kocsikerék fut fakockákon.
Aradtól hihetetlenül távol
egyetemisták.
Aradtól hihetetlenül távol
egy gyarmatáru, egy majom.
Aradtól hihetetlenül távol
nem akarunk Bécs Írországa lenni.
Aradtól hihetetlenül távol
piros és zöld farkasfogak.
Aradtól hihetetlenül távol
a filagóriák, mint kártyalapok.
Aradtól hihetetlenül távol
kávéházi biliárdgolyó.
Aradtól hihetetlenül távol
posztóillat jön és távozik.
Aradtól hihetetlenül távol
gusztusos kis nyomdafelszerelés.
Aradtól hihetetlenül távol
halk és orrhangú Nemzeti dal.
Aradtól hihetetlenül távol,
„Szlovákiában” az ország háza,
s felcincog valahol
egy rosszul hangolt, falusi hegedűn
valami cigányos toborzó nóta –
rettenetes távolságban
Arad ködös, hajnali dobpergésétől.

Budapest, 2017. III. 15.

impresszió

*születésnapodon
rád gondolok
és gyógytea illatú
pácolt fatárgyak
jutnak eszembe
nem tudom miért*

Budapest, 2017. II. 28.

súlytalan honvágy

*kísérleti körülmények közt
a honvágy előcsalogatható
ha elsétálok az üres levélszekrényig
és tiszta az udvari cement
mintha látogatni mennék súlytalanul
egy kolozsvári utcán*

Budapest, 2017. II. 27.

az esti ima

*ujjaimra jutó halovány
kubista ikonok
felsebzett sorsok
rátok kattintva
mormolok hebegek
belealszom a bizarr
kívánságlistába
s néha eszembe jut
hogy pincérnek nézni istent
bűn-e
vagy mulasztás*

Budapest, 2017. II. 4.

hotel reluxa

*íróasztalomon a földrengést
redőny takarja el a külvilágtól
hosszú hajlékony acéllemezek
sokszor nem tudom
gyűjtsak-e oltsak-e villanyt
mert nappali fényből
csak kis mennyiség jut
olyan jó volna másra figyelni
mint a szekrényire felgyűlt PET-palackra
olyan jó volna ha a csepegő csapból
nem hírek folynának
hanem akarat*

Budapest, 2016. IV. 9.

kultúrtörténet

*az igeidők
tékozló kisöprése
amint végbement*

*nyelvünk már nem volt
angol-kompatibilis
agyunk beszűkült*

*izmusok jöttek
izmusok mentek mi meg
csak toporogtunk*

*gyarmatunk nem volt
magunk váltunk gyarmattá
terünk lecsökkent*

*nem veszítettünk el
azonban mindent mi több
gyarapodtunk is*

*nehéz márványok
terhét szivárványrezgés
halk érintése*

*váltotta fel és
a siratóasszonyos
cinterem kinyílt*

Budapest, 2017. II. 1.

vágyálom

*elszenderedni
s arra ébredni fel hogy
még mindenki él*

Budapest, 2017. I. 27.

Álmatag pangás

*Álmomban verset
zöldíték gombnyomásra.
Ébren most nem megy.*

Budapest, 2017. I. 16.